

Gehue, James Alexander

Reg.nr: F2468

James is op 19 december 1920 geboren in Three Miles Plains, Windsor, Nova Scotia. Hij woont later in de Shubenacadie Indian Agency, Hants, Nova Scotia. Hij behoort tot het inheems volk van de Mi'kmaq, in Shubenacadie in Nova Scotia, First Nations of Canada.

Zijn vader is Frank G. (69, of overleden), zijn moeder is Clara (43).

Volgens de informatie van zijn moeder heeft hij 2 broers: William (22) en Stephen (13) en 2 zussen Annie (17) en Lucien (11). In zijn militair paspoort staan: Steve, Lewis, William en Annie.

Tussen haakjes staan de leeftijden zoals op 6 januari 1945.

De ouders zijn getrouwd in Windsor, Ontario op 13 oktober 1919. Vaders woont niet meer bij het gezin. Zijn woon- of verblijfplaats is niet bekend.

De ouders zijn Frans-Canadezen. James spreekt Engels. De familie is Rooms-Katholiek.

Op 18 januari 1943 wordt genoteerd dat James de familie financieel ondersteunt, hij is de enige zoon die kan werken.

James is schoolverlater op 16-jarige leeftijd, grade 5. James heeft de school niet regelmatig bezocht.

Volgens opgave werkt James 5 jaar in de houtindustrie en is hij 8 jaar boerenknecht, op huurbasis. Dat is samen 13 jaar, schoolverlater op zijn 16^e, dan zou James 29 zijn voordat hij in dienst ging. Maar hij is dan 21 jaar.

Op 7 april 1942 meldt James zich in het kader van de National Resources Mobilization Act of 1940 in Yarmouth, Nova Scotia, aan.

Op 17 januari 1943 komt hij in actieve dienst, in Halifax, Nova Scotia.

James is 1,67m lang en weegt 71 kg. Hij heeft bruine ogen en zwart haar. Hij is bekend met neusverstoppingen, de luchtwegen in zijn neus zijn nauw. Hij heeft een klein litteken op zijn ooglid en linker mondhoek.

Hij wordt eerst geplaatst bij het 6 NRMA Depot en komt op 9 april in trainingskamp 60 in Yarmouth. Op 10 maart 1932 wordt over James gerapporteerd: een negatief persoon. Hij is stil, onderdanig, heeft een volwassen uiterlijk. James heeft taalproblemen. Hij zegt maagklachten te hebben, een scherpe pijn in de buik die 2 tot 3 dagen aanhoudt. In het trainingskamp wordt hij 12 dagen opgenomen in het hospitaal vanwege mazelen. De vooruitgang bij de trainingen is voldoende, maar hij heeft een achterstand door de verloren tijd. James verwacht niet dat hij in actieve dienst moet gaan.

Op 16 juli 1942 gaat hij naar het A2 trainingskamp in Petawawa, Ontario. Dan volgt 5 november 1942 een overplaatsing naar Halifax waar James wordt ingedeeld bij 21 AA regiment (luchtdoelartillerie) waar hij bij de 1 AA S/L batterij komt, de batterij met de zoeklichten.

Op 3 april 1943 gaat hij naar Hamilton voor een gevorderden-training, tot juni 1943. Hij slaagt op 7 juli, terug in Halifax bij 21 AA regiment voor Engine Hand. Het kan zijn dat hij de generator voor de zoeklichten moest bedienen.

Op 17 januari 1944 volgt een transfer naar een Transit Camp in Windsor, op 13 februari 1944 komt hij in Yarmouth, trainingskamp 60.

Op 8 april 1944 vertrekt hij daar en op 9 april 1944 komt hij in Aldershot, Nova Scotia, in het A4 infanterie-trainingscentrum.

Op 3 juli 1944 komt James aan in Engeland, waar hij wordt ingedeeld bij 4 CIRU, een reserve-eenheid van de infanterie.

Dan gaat hij op 25 juli naar Frankrijk, waar hij op 27 juli 1944 geplaatst wordt bij de Royal Hamilton Light Infantry (RHLI), onderdeel van 4^e infanteriebrigade van de 2^e Canadese infanteriedivisie dat weer onderdeel is van het 1^e Canadese leger.

In begin oktober 1944, trekt het leger op vanuit Antwerpen richting Korteven en Zuid-Beveland, naar het gebied Woensdrecht / Hoogerheide. Het Canadese leger kampt dan met een aantal problemen.

- Oorlogsvoorraden gingen nog steeds naar de troepen van Montgomery.

- Hoe konden ze in korte tijd voldoende troepen krijgen in het gebied ? Er was een groot tekort aan infanterie, 2 artillerie-eenheden werden ontbonden en als infanterie en anti-tankeenheden ingezet. Tanks en pantservoertuigen moesten zoveel mogelijk heen en weer rijden langs de rechterflank om de indruk te geven dat er een sterke Canadese macht klaar stond.
Hoewel Canada in de Tweede Wereldoorlog een dienstplicht kende, werden geen dienstplichtigen tegen hun zin naar Europa gestuurd. Pas eind 1944, toen er te weinig vrijwilligers waren voor de vervanging van de gesneuvelde of afgezwaaide soldaten, besloot de Canadese regering ondanks zware politieke tegenstand toch dienstplichtigen naar Europa te sturen, zonder dat die zich vrijwillig hadden gemeld.

In het oorlogsdagboek van de RHLI staat op 17 oktober 1944 dat het merendeel van de mannen in het bataljon op dit moment niet veel infanterietraining had gehad, maar was omgevormd vanuit andere takken van de dienst.

Op 2 oktober 1944 kregen de RHLI's opdracht om door te stoten ten noorden van de Antwerpse haven naar een plaats ten noorden van Oorderen. De Duitsers hadden de rangeerterreinen daar grondig versterkt. In het hele gebied waren mitrailleurstellingen, ingegraven onder goederenwagens en in betonnen bunkers. De enigste kans van slagen voor de Canadezen was een verrassingsaanval, waarbij een frontale aanval werd gesimuleerd, terwijl de C-compagnie onopvallend de onbeveiligde westerflank zou aanvallen.

Op 3 oktober 05.45u. begon de aanval met een artilleriebombardement, waarbij de C-compagnie de vuurwals volgde. Van een van de kanonnen lag het vuur te kort, maar de aanval ging door. Om 6.30u. kwam het signaal dat de aanval geslaagd was. De C-compagnie telde 4 doden en 21 gewonden. Het kanon, dat op de verkeerde coördinaten was ingesteld, had geen enkele Canadees geraakt. Allen waren gedood of gewond door handvuurwapens, meestal sluipschutters. Deze sluipschutters werden verjaagd, of het zwijgen opgelegd door de B-compagnie, die daarna verstrikt raakte in een mijnenveld terwijl ze terug gingen naar Oorderen.

Het waren Schützenmijnen (S-mijnen), die eerst 1 meter omhoog sprongen en daarna explodeerden. De B-compagnie telde 2 doden en 12 gewonden.

James raakt gewond op 3 oktober 1944 tijdens schermutselingen op het haventerrein van Antwerpen. Als gevolg van deze gevechten verloren 5 militairen het leven, James overlijdt (died of wounds) aan zijn verwondingen in het veldhospitaal, 23 jaar oud.

In het overlijdensrapport van James staat dat hij ernstig gewond raakte aan zijn borst en rechterbeen. In informatie gericht aan de nabestaanden staat dat dit komt door een granaatscherf.

James krijgt een tijdelijk graf op het kerkhof in Candoncklaerhoef. Candoncklaer is een parochie in Wommelgem, zuidoost van Antwerpen. Daar was een Canadees veldhospitaal. Er volgt een herbegravenis op 28 augustus 1945 op het Canadees kerkhof in Bergen op Zoom. James is begraven in plot 8, rij E, graf 8.

James is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Op 31 maart 1950 worden de medailles aan moeder overhandigd.

Bronvermelding:

<https://nl.findagrave.com/memorial/12724298/james-alexander-gehue>

https://www.ancestry.ca/interactive/9145/44485_83024005549_0247-00432?pid=14255&treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=YKh2&_phstart=successSource

<https://www.cwgc.org/find-war-dead/casualty/2641735/gehue,-james-alexander/>

De EERSTE DAM, De gevechten voor de toegang tot Zeeland van Merksem naar Woensdrecht 92-27 oktober 1944), auteur Robert Catsburg, pagina 83

De strijd om de Schelde W. Denis Whitaker&Shelagh Whitaker ISBN 90 6045 390 5

Zuehlke, M - Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7